

TAASEN KOHDATAAN

Sävel Hannu Räikkälä 1988
Sanat Tiina Sandberg 1988

1. Kuin luon-to muut-taa muo-to - aan, myös mei-dät muut-tu -
 2. Niin san-gen har-voin ta - va - taan vaik' yh - teen kuu - lu -
 3. Näinkaik - ki saa-puu lau - la - maan, rie - mui-saan tun - nel -

6
 C7 F D7 B♭
 maan saa voi - ma maan, mut' yk - si kes - tää vaan,
 taan - kin ai - na vaan. Vuos ku - lui, toi - nen - kin,
 maan ain uu - des - taan. On suu - rin rik - ka - us,

11
 Ddim F C7
 puu su - vun pai - kal - laan; ei kaa - da e - lon myrs - kyt -
 nyt ol - laan vih - doin - kin, taas sa - man kur - ki - hir - ren
 tää su - ku - rak - ka - us; se kes - tää vuo - si - sa - tain

16
 1. F 2.,3.F Dm
 kään. all'. Sil - lä si - nä ja
 taa:

21
 A Cm6 Bm7 Gm B♭ C7
 mi - nä ja lap - sem - me, me uut - ta ver - ta luo - vu -

27
 Dm A Cm6 Bm7 Gm
 tam - me. Si - nä ja mi - nä ja äi - tim - me, me uut - ta

33
 B♭ C7 1. D.C. al Fine 2. C7 F Fine
 voi - maa tääl - tä saam - me saam - me ain.

SANAT:

1. Kuin luonto muuttaa muotoaan,
 myös meidät muuttumaan saa voima maan-
 mut' yksi kestää vaan,
 puu suvun paikallaan,
 ei kaada elon myrskytkään.

kerto: Sinä ja minä ja lapsemme,
 me uutta verta luovutamme.
 Sinä ja minä ja äitimme,
 me uutta voimaa täältä saamme.

2. Niin sangen harvoin tavataan,
 vaik' yhteen kuulutaankin aina vaan.
 Vuos'kului, toinenkin,
 nyt ollaan vihdoinkin
 taas saman kurkihirren all

kerto: Sinä ja minä ja lapsemme,
 me uutta verta luovutamme.
 Sinä ja minä ja äitimme,
 me uutta voimaa täältä saamme.

3. Näin kaikki saapuu laulamaan,
 riemuisaan tunnelmaan ain' uudestaan;
 on suurin rikkaus
 tää sukurakkaus -
 se kestää vuosisatain taa.

kerto: Sinä ja minä ja lapsemme,
 me uutta verta luovutamme.
 Sinä ja minä ja äitimme,
 me uutta voimaa täältä saamme.